

# In festo pasce Sermo I

Incipit pars Estivalis Simonus Messeth  
als Ortulus regine.

## Expurga te vetus

fermentū vt sit no-  
ua p̄persio sic estis  
azimi. j. Cor. v. So-  
linusli. vij. de mira-  
bilibus mūdi dicit.

Sūt q̄daz fontes in

profundo marī q̄ dū eā quā in se hnt viscositatē  
sursū mittūt atq; purgāt: p̄stat eo anno fieri  
securitatē nauigādi. Ideo h̄ naute obseruāt q̄  
dū ad longinquas ptes ire appetūt. spumā ma-  
ris atq; aliā supnatantē viscositatē diligenter  
inspiciūt r̄ aduertūt: vt sic secure p̄nt ad portū  
nauigare. Moralit̄ p̄ mare ad p̄ns est q̄libet  
peccator designatus. qz sicut mare sp̄ in se est  
falsū r̄ amarū. qz dicit Aristo. ij. metheoroz  
Dulce p̄pter leuitatē sursū ferē sed falsū p̄  
pter grauitatē s̄btus manet. q̄ pluuialis aqua  
dulcis est: mare x̄o falsū. Sic est q̄libet pec-  
cator i se amarus p̄pter ḡuitatē p̄scie. Juxta il-  
lud hierē. ij. Vide q̄ malū r̄ amarū sit reliq̄sse  
te d̄m deū tuū. et non eē timorem ei⁹ apud te.

Istius marī fund⁹ est cor. De quo Esaie. lvij.

Cor impij quasi mare feruens qd̄ q̄scere p̄t.

In h̄ fundo cordis sūt fontes malaz cogitatō

nū. Mar. xv. De corde exeūt cogitatōes ma-

le. homicidia. adulteria. fornicatōes. furta fal-

sa. testimonia r̄ blasphemie. r̄ Mar. vij. h̄ addū

tur auaricie. neq̄cie. dolus. imprudētia. ocul⁹

malus. supbia et stulticia. Isti q̄dē fontes ma-

larū cogitationū d̄nt p̄ p̄fessionē sursū mitte-

re viscositates vitiorū: qz cū mētes humane p̄

p̄fessionē a prauitate vicioz r̄ malitie fuerint

expurgate. tunc t̄pis securitas magna patebit

eūdi ad portū patrie eterne. Idcirco naute. i.

p̄lati q̄ regūt nauē sc̄tē ecclēie. diligēt d̄nt atē

dere vt a cordib⁹ viscositas subditoz expurge-

tur si velit cū ip̄is ad celi patriā secure nauiga-

re. quare ap̄lus q̄ rexit nauē ecclēie hortat̄ si-

bi cōmissos. vt tales viscositates r̄ spirituales

spumas vicioz eijciāt r̄ expurgēt. cū dic̄. Ex-

purgate vetus fermentū. In quib⁹ q̄dē verb⁹

duo oñdit. videlz expurgatōne iniquitat̄. ibi

Expurgate. r̄ oñsionē puritat̄. ibi. vt sitis no-

ua p̄persio. Circa qd̄ notandū s̄m naturales

multa sunt volatilia que in nidis suis immūdi-

cias r̄ stercoza nō p̄mittūt. sed eas expurgāt r̄

eijciūt. et ad h̄ faciendū pullos suos instruunt

sicut p̄z de colūbis p̄ncipalit̄. que vt ait Ch̄rif.

h̄z simū ardētē quē d̄ nido abijciūt. r̄ pullos

vt abijciant instruere p̄sueuerūt. Moralit̄ de

us omnipotēs q̄ gerit curā d̄ hoibus quos cre-

auit. yniuersa que p̄duxit obsequijs eoz d̄pu-

tauit. Idcirco oīa volatilia que p̄mo creauit

dedit h̄oi in obsequiū obeditōis dicens Gen̄.

j. Dominamini piscibus maris r̄ volatilibus

celi. et deinde in eduliū refectōis. dedit etiam

ea in magisteriū instructōis vt ab eis exēpla vi-

tia expurgādi caperem⁹. Juxta illud Job. xij.

Interroga iumenta. et docebūt te. et volatilia

celi r̄ indicabūt tibi. Ad p̄ns aut̄ p̄ colūbas in-

telligūt viri et sancti homines p̄pter tres cau-

fas. Prima qz colūbe sunt forme simplicitatis

eo qz carent felle. sic et homines boni et deuoti

sunt simplices. i. sine p̄lica. s. peccati mortalis.

Juxta illud Math. x. Estote ḡ prudentes sic

serpentes. r̄ simplices sicut colūbe. Secundo

ratione puritatis. qz colūbe munde sunt. solū

mūda grana comedēt. r̄ immūda relinque-

tes. Ita boni hoies student in oibus esse mū-

di atq; puri. vt quilibet dicere possit cuz zara-

Tob. iij. Mūda fuauī aiām meā. Tertio qz

colūbe sunt emule pietatis. nā circa pullos su-

os magnū oñdunt pietatis r̄ sollicitudinis af-

fectū: alienos isup pullos nutriūt. Que oīa ex

pietatis affectu hoies sancti et boni faciūt. isti

em̄ de suis subditis vel domesticis sollicitā cu-

ram gerūt animaduertentes. illud. j. Thimo.

v. Quod allegat beatus Amb. dices. Hi qui

suoz et maxime domesticoz curā nō habēt. fi-

dez negāt. Glo. quā d̄nt h̄re ad p̄sonas dictas

quā negant facto. d̄bitū auxiliū eis subtrahē-

do. r̄ est infideli deterior. i. i h̄ grauius peccat

q̄ paganus. q̄ fidē xp̄i nō h̄z. Insup boni r̄ s̄a-

cti hoies pietates erga extraneos oñdūt: errā-

tes dirigūt. paupes suscipiūt. Juxta illd̄ Esa.

lvij. Egenos vagosq; induc in domū tuā. Et

qz hoies in his tribus rōnibus boni r̄ sancti si-

milant̄ columbis necesse est etiam vt ab eis di-

scant r̄ stercoza peccatoz venaliū de nido cor-

dis eijciant r̄ expurgent si digne sanctā eucha-

ristiā sumere desiderāt. ex quo mortalia nō ha-

bent. Unde nota quilibet homo deuotus r̄ bo-

nus debet venalia expurgare de corde suo: et

ea vitare inquātū est in ip̄so p̄pter multiplicē

effectum qui inde p̄cedit. Primus qz peccata

venalia ad penā obligant. non aut̄ determi-

te et p̄cise obligant ad penam eternā. vel pur-

gatoriā. vel p̄sentis satisfactōis: sed ad aliquā

istatū. Quoniā s̄m forū ecclēie p̄sentis satis-

facit homo leuiter p̄ peccato veniali: s̄ s̄m fo-

rum purgatorij punietur grauius: sed s̄m fo-

rū inferni p̄ veniali puniet̄ grauiissime: qz eter-

naliter. Dicit t̄m Tho. j. ij. q. viij. in responsio-

ne ad argumentū secūdū. Eternitas pene non

debet veniali p̄pter grauitatē culpe: sed p̄p̄

irremissibilitatem ipsius. qm̄ videlicet cuz mor-

tali coniunctū est. Pena tamen illata in infer-

no p̄ mortali incōpabiliter maior est q̄ illata

## In festo pasce

ibidem pro veniali. Secundus effectus quare peccata venalia sunt expurganda est. quia animam maculat. Et ponitur exemplum tale in imagine depicta quae interdum denigratur quod videri non possit. Aliquam vero sic obscuratur ut videri quidem possit sed tamen non bene nec plene discerni. Et propter tale differentiam dicit beatus Gregorius quod veniale obscurat mortale obtenebrat. Tertius effectus quod feruorem charitatis minuit: sicut enim aqua in ignem profecta licet ignem non extinguat. feruorem tamen illius temporis sic peccatum veniale licet charitatem non tollat. feruorem tamen minuit charitatis. Et quod illud sacramentum hodie a christifidelibus ex statuto ecclesie sumendum est sacramentum maxime charitatis in quo gratia redemptionis nostre recedimus memoriam. In quo a malo retrahimur et confirmamur in bono. et ad virtutum et gratiarum proficimus incrementa. ut in clementis. si dominum. de reli. et vene. san. Iohannes in magno feruore charitatis est accipiendum. Et quod veniale hunc feruorem tollit. idcirco est per confessionem et penitentiam expurgandum. quod vult beatus apostolus. Expurgate inquit vetus fermentum ut sitis conspersio etc. Quia. i. Cor. v. modicum fermentum corrumpit totam massam. Quartus effectus est. quod potentias anime in exercitio virtuoso lassat. Recte sicut quando ponitur onus super equum minus erit promptus ad ambulandum. sic peccans venialiter erit minus promptus ad exercitium virtuosum. Sed quod sumere volentes hunc cibum salutiferum debent se prius in operibus virtuosis exercere. Idcirco necesse est ut peccata venalia studeant expurgare. Quintus effectus quod hominem a gloria retardat. quia homo qui sine peccato veniali est statim post mortem posset in celum euolare. Cogitur enim propter unum peccatum veniale ad tempus in purgatorio expectare. sicut de hoc dicit sanctus Thomas in summa contra errores gentilium. li. iij. c. xiiij. ponens differentiam inter peccatum mortale et veniale dicens. Peccare contingit dupliciter. Uno modo sic quod totaliter intentio mentis aberrat a ordine ad deum qui est ultimus finis bonorum. Et hoc dicitur peccatum mortale. Alio modo sic quod manente ordine humane mentis ad ultimum finem impedimentum aliquod offeratur per quod retardatur vel libere tendat ad finem. et hoc dicitur peccatum veniale. et subdit. Si secundum differentiam peccatorum opteret esse diversa penarum consequens est: ut ille qui peccat mortaliter sit puniendus. sic quod excidat ab hominis fine. Qui peccat venialiter. non ita quod excidat sed ita quod retardetur ut difficultatem patiat in adipiscendo fine. Sic enim iustissime servatur equalitas: ut quando homo peccando voluntarie a fine se diuertit. ita penaliter contra suam voluntatem in finem ademptione impediatur. Hec Thomas. Et merito impediatur quia nunquam facies dei ab aliquo videbitur: donec fuerit a peccatis venialibus cum quibus discessit sufficienter pur-

gatus. Oportet enim quemlibet ita mundum esse antequam habeat visionem beatificam: sicut fuit in innoticia baptismali. Sextus effectus est. quod bona glorie nobis minuit. non illa quidem quae iam debentur et que habemus ibi pro merito reposita. sed ad istum sensum quod maius premium haberemus si peccata venalia non fuissent commissa. Tum quia peccata venalia feruorem charitatis impediunt. ratione cuius maius premium debetur. Tum etiam quia in medio tempore quando peccamus venialiter possunt fieri virtuosa opera. propter que premium vite eterne augetur. Septimus effectus est: quod venalia sunt sepe occasio mortalium peccatorum. Et hoc potest fieri tribus modis. Primo ex conscientia ut loqui verbum ociosum quod in se est veniale peccatum: si tamen sit contra conscientiam sit peccatum mortale: quia tunc spernit bonum incommutabile et sit auersio a creatore suo. Ido dicit magister sententiarum super illo verbo apostoli Ad Romanos. xiiij. Omne quod non est ex fide peccatum est. Et omne quod fit contra conscientiam edificat ad gehennam. Et ponitur. xxviii. q. j. c. Omnes deinceps. Et in. c. litteras. de restituta. spol. et ibi concordat ex complacentia. quia dicit beatus Augustinus. et ponitur. xxv. di. unum orarium. Nullum peccatum est a deo veniale quin sit mortale si placet. q. di. Nihil a deo est veniale cuius simile eiusdem speciei non sit mortale propter placitiam: ut exponit Alanus super. ij. Cor. iij. Et addit idem doctor. Peccatum inquit potest dupliciter placere. sicut est peccatum veniale de dilectione uxoris et filiorum. Potest enim quis ita temere diligere uxorem et filios quod peccat licet venialiter. et etiam in puncto mortis non vult retrahi ab illo amore: nec displicet ei quod tam temere diligit eos. et talis in puncto mortis peccat mortaliter. Vel potest quis ita diligere uxorem et filios. quod etiam displicet ei quod tam temere diligit eos et reluctatur. Sed affectus carnalis delectationis vincit. sic talis peccat venialiter. Et potest discedere cum venia sine mortali. et illud peccatum ei in purgatorio remittetur. Tertio ex dispositione. quia per frequentem lapsum in venalia homo disponitur ad mortale. Sicut de modica scintilla confurgit magnus ignis. Ideo dicit sapiens. Qui minima negligit paulatim defluit. Et beatus Augustinus ait et allegatur a magistro sententiarum. li. iij. di. xvj. Illa quae humanae fragilitati quibus parua tamen crebra succurrunt: que si collecta contra nos fuerint ita gravabunt nos et oppriment sicut unum aliquod grave peccatum. Quid enim interest ad naufragium an visio grandi fluctu navis operiatur et obruat: an paulatim succurrat aqua in sentinam pro negligentiam impleat navem et submergatur. Quod non est sic intelligendum. quod venalia multiplicata faciunt unum mortale siue quod possint ita

subruere sicut vñū mortale. Sed q̄ occasione venialium ⁊ assuefactione cadit homo faciliter in mortale. Sicut assuefactio iurandi est occasio p̄iurij. Ideo quilibet homo deuotus ⁊ fidelis xp̄ianus debet peccatis venialibus in q̄tum potest reluctantare. Et si aliqd̄ cōtraxit ⁊ cōmisit debet p̄ confessionē expurgare s̄m exhortationem apostoli. Expurgate vetus fermentū vt sitis noua cōspersio. quasi diceret. Abijcite a vobis totaliter corruptionem cuiuscunq̄ peccati venialis: vt sit noua conspersio. i. farina alba delicata p̄ aquā gratie conglutinata. Sicut estis. i. esse debetis. azimi. i. sine fermento vicioꝝ. Et subdit causaz. ⁊ est digna comestio agni pascalis quā tangit cum dicit. Eteñ pasca nostrū immolatus est christus. quasi dicet vtiq̄ puri esse debetis. quia christus immolatus est p̄ nobis in passione tollens omnia peccata nostra. Secūdo p̄ colūbas que expurgāt stercus aut simū de nido suo intelliguntur mali homines. Juxta illud Osee. viij. Effraym factus est quasi colūba seducta. Effraym interpretatur augens. et significat peccatoꝝ. qui semper augent vñū peccatū sup̄ aliud. Quia per Greg. iij. moral. peccatū quod p̄ penitentiam nō diluitur mox suo pondere in aliud trahit. Et hic quidem peccatoꝝ est quasi columba seducta a dyabolo. Comparant̄ aut̄ mali colūbis. primo ratione dolositatis. Dicit em̄ magister li. xij. pprietatuz q̄ inuenitur aliquādo columba que ad deceptionem auuū est instructa. Nam sociat se alijs et ad rethe eas adducit ⁊ ideo p̄mo intrat retheaucupis. ⁊ se cuz alijs inuolui p̄mittit. ⁊ sic sub amicitie specie dū ad pasca allicit eas ad interitū trahit. Isto modo faciūt etiā quidam fraudulēti lusoꝝes qui se fecte cū quibusdā imprudentibus sociant. ⁊ p̄ eis ludunt. seq̄ quandoq̄ expoliari permittunt. et omnem pecuniā eis cōmissam faciliter pdunt. Vel si ludunt p̄ seip̄s colludentē neq̄ter decipiūt. Et tales multa peccata in h̄ ludo committunt. Primū est cupiditas que habet in desiderio lucrandi. De qua. j. Thimo. vj. Radix omnium malozū cupiditas. Et habetur allegatiue. xlviij. di. c. bouozū auctori. ⁊. xlix. di. c. hincetm̄. Secūdū est rapina que attenditur in voluntate spoliandi. De qua. j. Coꝝ. vj. Rapaces regnū dei possidere nō possunt. Tertū est vsura maxima. qñ lusoꝝ vno denario vel grosso. x. vel viginti. centum vel mille lucratur. Et hoc nō solum in vno anno v̄ hebdomada. sed eadem die. et extra. de excessi. p̄. la. c. inter dilectos. Quartū est mendaciuz qd̄ in ludo multipliciter cōtingit. vnde ps̄. Perdes om̄es qui loquūtur mendacium. Et Job xj. Nunquid viri mendaces iustificabunt̄. q̄si diceret. non. Quintum est execrabilis iuratio

De qua Eccl̄. xxviij. Loquela multuz iuratis horripilationē capiti statuit. ⁊ irreuerentia ipsius obturatio auriuz. quasi diceret. Talis iuratio incutit horrorem homini. ⁊ p̄ consequēs facit horripilationē. Ibi etiam est nominis dī abusus qd̄ homines abhorret aures suas auertentes. Sextū est blasfemia. que cōmittitur in deum. De qua beatus Augu. sup̄ illo verbo Math̄. xxvi. blasfemauit. Non inquit minus peccant qui blasfemant deū regnantem in celis q̄ qui crucifixerunt eum ambulante in terris. Refert em̄ Apianus. dicens. In brabantie p̄tibus in vrbe leuonio ciuem vidimus generosum ⁊ bonū qui in nocte sancta parasceues ad matutinas surgens transibat añ cellarium in platea in quo pditissimi adolescentes ad ludū tasserū confedentes blasphemis et iuramentis inuicem contendebant. Inuenit igitur hominem ignotum quendā plagatuz miserabiliter ⁊ cruentatū sanguine. quem homines ante cellarium cū magno murmure deplangebāt. qui cum quereret actozem lesionis tante quis eēt homines responderunt. qui hic in cellario ad tasserē sedēt. Mox igitur igressus ciuis improperat ludentibus tali nocte: et eos durū v̄ bis interrogauit. Cur homines ignotū ad eos ingressum tam crudeliter verberassent. Attoniti aut̄ illi negant aliquem ad se intrasse post q̄ confederant: nullumq̄ ab eis verbo v̄ verberare lacessituz. Et mox cum ciue omnes surgētes querunt hominem cruentatum nec euz inuenerunt. Conuersiq̄ singuli ad seip̄s animaduertūt in iuramētis suis ⁊ blasphemis terribilibus christum cruciasse. Ex quo facto dñs in cuius celario lusoꝝes confederant tanta cōtritione permotus est vt omnia que per vsurā rapuerat. iniuriatis restitueret. ⁊ vitam suam beate terminaret. Septimū est corruptio proximozum qui ad ludum respiciunt. De q̄ Gregorius. Qui malum exemplum alijs prestiterint sunt pena duplici puniendi. Octauum est contemptus prohibitionis: quia ludi sunt p̄hibiti. vt. C. de ludo alee. l. ludus. Et ibidem dicitur. Siquis illum verberauerit. in cuius hospitio lusum est in alea pro aliquo magno. vel si aliquid subtractum eidem fuerit iudiciū ei non datur. Et hoc intelligit hazo de illo qui lusoꝝes alee consueuit recipere causa sui alimentati. Secus autem si apud aliquem incidentaliter ludatur: vel accidentaliter ludatur. Et. ff. de ludo alee. l. ij. dicitur. Omnis ludus qui in nittitur fortune prohibetur. Et si cesares ludos prohibuerunt. qua ratione domini terrestres et ciuitatum rectozes huiusmodi admittunt. Certe dico q̄ omnia peccata in ludis cōmissa ab eis in diuino iudicio exigentur. vt de senten. excommu. c. quante presumptōis: vbi

## In festo pasce

**N** dicitur. Facientes et consentientes pari pena plectendos. Et subdit. Ille autem consentit qui cum possit manifesto facinorosi desinit obviare. Et dicit Bernardus. Consentientes hic intelligi per comparationem. scilicet prestando auctoritatem. Sicut domini qui auctoritatem dant luforibus ludendi. tales eadem pena puniuntur cum facientibus. et sic intelliguntur verba ista cum iuuenes ea. ut dicitur. ij. q. j. notum. et xvij. q. iij. omnes. et de offi. delega. c. j. Nonum est tempus amissio. De quo dicit Bernardus. Omne tempus nobis ad penitentiam concessum diligenter a nobis requiratur quomodo sit expensum. Decimum peccatum est fraus et dolus. et h omnia tangit metrista. Scandala blasphemia perditio. temporis. raptura. usura. Mendacium lucra. corruptio. spretio. rixa. Sunt ludi vitia fraus quoque piuria. Et quia in ludo sunt tam multa mala criminosa et peccata. ideo lufores nullo modo debent accedere ad agnum pascalem christum. scilicet ipsius sumendo. nisi omnia ista peccata fuerint ab eis penitus expurgata. Expurgate igitur o lufores vetus fermentum iaz dictorum peccatorum ut positus sumere regez angelorum. Secundo comparantur mali columbis ratione curiositatis. Nam columba est curiosa. quia super arborem sedens multum circumspicit super quem rimum scandere velit. et quasi deliberando collum vndiqz circumflectit. Sed sepe dum tantum deliberat antequam volatum arripiat eam sagitta perforat. et ideo volatum quem quidem citius facere potuit tempore oportuno non proficit ut dicit Gregorius. Moraliter quilibet peccator qui in peccatum mortale cecidit debet statim peccata confiteri dum poterit habere copiam confessionis: et penitentiam agere pro peccato. Iuxta illud Ecclesiastici. xxi. Fili peccasti. scilicet ex fragilitate humana non adicias iterum. scilicet peccatum. Sed de pristinis deprecare. scilicet statim per te. et non per alios. ut tibi dimittantur. Sed sunt nonnulli qui vel saltem semel in anno nolunt volare per confessionem de ramo arboris. id est de actu vel conscientia alicuius peccati vel criminis. et ad meliorem ramum. id est ad statum penitentium se transferre. Et monentur ex decretali extra de penitentia. et remissio. c. omnis. ubi dicit Innocentius. Omnis vtriusque sexus postquam ad annos discretionis pervenerit. omnia sua peccata saltem semel in anno confiteatur proprio sacerdoti. et iniunctam sibi penitentiam propriis viribus studeat adimplere. suscipiens reverenter ad minus in pascha eucharistie sacramentum. Sed per hanc decretalem nihil aliud probari potest: nisi quod quilibet christianus habens annos discretionis debet saltem semel in anno confiteri et eucharistie sacramentum sumere: ut se obedientem ostendat ecclesie. et verum christianum

Cum illo tamen statim quod totiens quotiens peccat aliquis mortaliter statim cum poterit habere copiam sacerdotum. suum confiteri tenetur peccatum. quia valde periculosum est tandiu stare in mortalibus peccatis. Idcirco tales ita procrastinantes deliberant. et circumspicientes. aut non confitentes propositum suum tardant. et contingit eis sicut columbis. quod sepe sagitta mortali vel divine vindicte subito eos non solum in corpore. sed etiam in anima multotiens perforat quia nullus eorum diem confessionis expectat. Ideo consilium cuiuslibet peccatori Ecclesiastici. v. Ne tardes reverti ad dominum. et ne differas de die in diem. subito enim veniet ira domini. et in tempore vindicte disperdet te. Sicut contingit illi de quo in vitaspatrum li. iij. c. cxliij. Fuit temporibus Tancredi regis in provincia merciorum miles quidam qui pro industria exteriori placebat regi. Sed tamen pro negligentia interiori displicebat sibi. Igitur rex sedule eum monebat ut confiteretur et redimeret peccata vel scelera antequam morte preventus tempus perderet penitendi. Ille verba salutis spernebat: et se tempore sequenti penitentiam acturum promisit. Hic tandem infirmitate tactus decidit in lectum. et acri dolore cepit torqueri. Ad quem rex ingressus hortabatur ut antequam moreretur penitentiam ageret peccatorum. Ille respondit non se tunc velle confiteri peccata. sed cum ab infirmitate resurgeret. ne exprobarent sibi sodales quod timore mortis hoc fecisset. Cumque morbus convalesceret. rex ad eum denuo ingressus est. quem ut ille vidit. miserabili voce clamavit. Quid vis modo. quare huc venisti. non enim potes mihi aliquid utilitatis aut salutis ultra conferre. Cui rex. Noli inquit ita loqui. vide ut sapias sanum. non inquit insanio. Sed pessimam mihi sententiam per manibus habeo. Et rex. Quid inquit hoc est: et dixit. Paulo ante intraverunt duo iuvenes. et residebant circa me. unum ad caput et alium ad pedes: et protulit vnus libellum pulcherrimum sed valde modicum scriptum. et mihi dedit ad legendum. In quo omnia bona que fecerim scripta reperi. et hec erant pauca et modica. Receperuntque codicem. et nihil mihi dixerunt. Tunc subito supervenit exercitus malignorum spirituum. et domum interius et exterius obsedit. Et ille qui primus videbatur. proferebat codicem horrende visionis et magnitudinis et iussit unum ex satellitibus suis ut mihi ferret ad legendum. Quem cum legissem omnia scelera mea. non solum que opere. sed etiam verbo. necnon leuissima cogitatione peccata tertris litteris scripta inveni. Dicebantque ad illos iuvenes mihi assistentes. Quid hic sedetis scientes certe quia noster est. Responderunt illi dicentes. verum dicitis. Accipite eum et in tu

mulū vestre damnationis ducite quo dicto di-  
sparuerunt. **Surgentes** itaq; maligni spiritus  
habentes in manibus vomeres ardentis per-  
cusserūt me. vnus in capite ⁊ alius in pede. q̄  
modo cū magno tormento in interiora mea ir-  
repunt: ⁊ mox vt ad seinuicem puenerint mo-  
riar. ⁊ ad inferni claustra protrahar. **Et nō ml̄**  
topost miser defunctus est. **Ecce q̄ iste ad istar**  
columbe semp penitere deliberauit nec p̄fecit  
qualiter diuina vindicta ⁊ sagitta mortis ip̄m  
p̄forauit ⁊ damnauit. **Ideo charissimi mei dū**  
tempus habemus: vetus fermentum peccato-  
rum mortalium expurgemus: vt in hoc leto tē-  
pore pascale corpus xp̄i nostri redemptoris fe-  
liciter suscipere valeamus. ne cum illis qui pe-  
nitere procrastinant miserabiliter pereamus.

**Sermo secundus de pasca.**

## **I**n resurrectione

tua christe celum et terra letent. Ita  
canit ecclesia. **Dicūt naturales q̄ ser-**

**A**pens in duo vel in tria frustra decisus. si sub si-  
mo ponit. reintegratur et resurget. vt vult ari-  
stoteles. viij. animalium. **Et huius ratione** ponit  
cōmentator auerrois dicens. **Animalia annu-**  
losa decisa viuunt postmodū vicuerfa. **Spi-**  
ritualiter p̄ serpentem intellige xp̄m. qui figu-  
ratus est p̄ serpentē eneam. **Nūm. xxj. vbi d̄r**  
**Cum filij israel p̄fecti essent de monte hoz per**  
viaz que ducit ad mare rubrū vt circumirent  
terrā **Edom. tedere cepit populū itineris ac la-**  
boris. **Locutusq; contra dominum ⁊ Moyses**  
sen ait. **Cur eduxisti nos d̄ terra egypti vt mo-**  
reremur in solitudine. **Deest panis. nō sunt aq̄**  
**Anima nostra iā nauseat sup cibo isto lenissi-**  
mo. **Obrem misit dominus in populum igni-**  
tōs serpentes. ad quozum plagas ⁊ mortes  
plurimozum venerūt ad **Moysen atq; dixe-**  
runt. **Peccauimus quia locuti sumus contra**  
dominum. et te. ora vt tollat a nobis serpentes  
**Oravitq; Moyses pro populo. Locutusq; ē**  
dominus ad eum. **Fac inquit serpentem eneū**  
et pone eum pro signo vt qui percussus a ser-  
pente aspexerit viuat. **Fecit ergo Moyses ser-**  
pentem eneam. ⁊ posuit eum p̄ signo. quez cū  
pcussi inspicerēt. sanabantur. **Unde dicit glo-**  
sa. **Serpēs suspensus in ligno est fili⁹ dei xp̄s**  
cruci affixus qui venena serpentis antiqui ex-  
cludit. ⁊ restituit sanitatē. **Sed dicitur ene⁹. qz**  
es est durabilius omnibus metallis. ⁊ signifi-  
cat corpus christi. quod p̄pter inhabitantem  
deitatem durat in eternum. **Hic quidē serpēs**  
per gladiū passionis ⁊ mortis diuisus fuit i du-  
as partes. videlicet in animam ⁊ in corpus. ⁊  
anima deitati coniuncta ad inferiores partes  
terre descendit. **Corpus vero eadē deitate plas-**  
matum requieuit. **Sed sub fimo sepulcri posi-**

tus reintegratus est. ⁊ reuixit cum anima cor-  
pori reunita fuit. ⁊ hodie gloriose resurrexit.  
**Sicut testat apostolus ad Roma. iij. Tradi-**  
tus est p̄pter delicta nostra. et resurrexit pro-  
pter iustificationem nostram. **Et idez testatur**  
sancta synodus et constitu. de summa trinita.  
⁊ si. catho. c. firmiter credimus. di. **Tertia die**  
resurrexit a mortuis. **Idem testatur verbum**  
sancte ecclesie p̄ thēmate assumptuz. **In resur-**  
rectione tua xp̄e ⁊c. **In quo verbo duo p̄inci-**  
paliter tangunt. **Resurrectio xp̄i gloriose ibi**  
**In resurrectione. et celebratio resurrectionis**  
gaudiosa. ibi. **Celum ⁊ terra. Circa qd notan-**  
dum. vt aiūt naturales et compositis. **Sol na-**  
turalis quolibet mense intrat aliquod signum  
**Nam. xiiij. die Marcij sol intrat in arietē. ⁊ si**  
militer. xiiij. die Aprilis intrat **Tauruz. Sed**  
xiiij. die **Maij intrat signū Gemini. Et sic de**  
alijs. vt patet in hoc versu **Ri tib et ri gar. ip-**  
ti. qz b̄ric. lu. cat. vi. dato signis. **Vide em̄ quo-**  
ta sit in ordine vnaqueq; sillaba in versib⁹ mē-  
siū. ⁊ facile patebit ingressus. numerādo em̄  
sic. **Mar ci us ad ri o. ⁊c. constatq; illa sillaba**  
ri est. xiiij. ⁊ sic de alijs mensibus. **Spiritualit̄**  
p̄ solem intellige **Christum qui est sol iusticie**  
⁊ sol intelligentie. **Iusticie quidem quia iuste**  
retribuet nobis iuxta opa nostra omnia v̄l fa-  
cta. **Jō d̄r Malach. iij. Orief vobis timen-**  
tibus nomen meum sol iusticie. **Sed d̄r sol in-**  
telligentie: qz facit nos eum intelligere p̄ fidez  
**Iuxta illud Esaie. xiiij. Nisi credideritis non**  
intelligetis. **Ideo dicunt mali ⁊ increduli. sa-**  
pientie. v. **Iusticie lumen nō luxit nobis ⁊ sol**  
intelligentie nō est ortus nobis. **Iste qdēz sol**  
spiritualis xp̄s d̄ns noster intrauit arietēz. vt  
dicit **Holkot lectioe huius sup libro Sapiē.**  
**Quā in statu innocentie creauit primos paren-**  
tes ⁊ in paradiso collocauerat. **Et sic aries ai-**  
mal est naturaliter mite ⁊ innocens fm̄ genus  
suū. sic deus tunc mitis fuit. ⁊ nullā feritatem  
tunc eis ostendit. sed tm̄ innocentiam ⁊ in cre-  
ando potentia. ⁊ res gubernando. quod signi-  
ficat in illo. qz aries est aial potēs ⁊ forte i spe-  
cie sua. ⁊ statim hoie peccate ille spiritualis sol  
xp̄s inrtauit in taurū qdē aial magne fortitu-  
dinis ⁊ ferocitatis. qz statim expulit eos d̄ pa-  
radiso. **Gen. iij. Infixit etiā eis moriendi ne-**  
cessitatem in corpe. ⁊ ad inferos descendendi  
in morte. **Deinde euolutis quicq; milib⁹. ⁊. cc.**  
annis minus vno intrauit sol iusticie iste i **Ge-**  
mini. qn̄ duas naturas in vtero v̄ginis ineffa-  
biliter copulauit. ⁊ tūc aliqualit̄ mitigat⁹ fuit  
⁊ certe totalit̄. qz dicit **Isi. xxvij. Ethi. ca. vij.**  
**Taurus q̄rūcunq; ferox fuerit. si alligef ficui**  
mansuescit. **Sic xp̄s filius dei qui in p̄mis pa-**  
rentibus magnā ferocitatē ondit. alligat⁹ dul-  
cissime ficui. i. gloriose v̄gini p̄ incarnationem